

Generalforsamling Vejrumbro Fri
28. marts 2017
Ledelsesberetning for 2016

Indledning

Jeg har kun tre punkter i min beretning i år: Årets gang. Personale. Økonomi.

Årets gang

Som nogen måske måtte vide, er jeg uddannet i sprog, litteratur og filosofi. Og når jeg skuer ud over år 2016, som denne beretning jo handler om, kommer jeg til at tænke på det begreb, der hedder *Dannelsesromanen*. Dannelsesromanen tog sit udspring i romantikken først/midt 1800-tallet og handlede oftest om en mand og hans vej til at blive et mere helt menneske. Noget af det, der karakteriserer dannelsesromanen, er dens *hjem-ude-hjem-struktur*.

Handlingen i en dannelsesroman tager sin begyndelse, hvor hovedpersonen i bogstavelig eller overført betydning er *hjemme* – i fred og harmoni. Så sker der noget, der betyder, at hovedpersonen er nødt til at flytte sig til *ude* – væk fra sin komfort-zone – enten rent fysisk eller mentalt. I løbet af ude-tiden oplever hovedpersonen, måske på den hårde måde, måske modstræbende, noget, der gør ham klogere og giver ham nogle vigtige erkendelser. Ved romanens afslutning finder han *hjem* igen – enten fysisk eller mentalt. Og når han lander hjemme, lander han igen i ro og harmoni. Men han er ikke *helt* den samme. Han har lært noget. Han er blevet et bedre, dygtigere, mere rodfæstet og mere helt menneske. *Hjem-ude-hjem*.

Hvis nu hovedpersonen i det forløb ikke er en mand, men en lille organisation med skole, børnehave og vuggestue – og hvis nu handlingen ikke finder sted i en roman, men i løbet af et år – så tror jeg godt, at man kan sammenligne år 2016 på Vejrumbro Fri med en dannelsesroman: *Hjem-ude-hjem*.

År 2016 på Vejrumbro Fri begynder i rimelig fredelig harmoni. *Hjemme*. Den nystartede vuggestue fra september 2015 begynder efterhånden at finde sine ben, sin form og sine rutiner. Resten af huset er også ved at vænne sig til vuggestuen og til de fordele og udfordringer, der er ved at have spædbørn og endnu flere medarbejdere i huset. I børnehaven er der fuldt hus, og den ekstra komplikation ved at dele personale med vuggestuen er også ved at finde sin form og fordele. Filuren – der jo blev fordrevet af vuggestuen – er ved at have indrettet sig i de nye lokaler oppe ad trappen ved skolen. Og skolen er også ved at finde sig til rette med de nye rutiner så som læsebånd, aktivitetsbånd, fokusfag, nye samlæsningsformer mv. Jo, alt er fred og harmoni. *Hjemme*.

Det, der så sker de næste måneder, er vist langt fra ro og harmoni. Der begynder at blive uro på gangene. Der er en afdelingsleder, der siger op. Det knirker og knager rundt omkring. Der er en pædagog, der bliver sygemeldt og siger op. Der er en skoleleder, der bliver sygemeldt. Der er en pædagogmedhjælper, der bliver sygemeldt og siger op. På et tidspunkt står huset faktisk underbemandet og uden daglig ledelse. Bestyrelsen bliver endnu engang nødt til at rykke tættere på den daglige drift. Og de tilbageværende gæve medarbejdere bliver nødt til at tage et kæmpe ansvar. De knokler som gale for at få alting til at hænge sammen. Men mangler naturligvis daglig ledelse og overordnede pejlemærker. Og de mangler måske også et stykke henad vejen forklaringer på, hvad der foregår. Samtidig snakkes der i krogene. Både inden for og uden for murene: Hvad er det, der foregår? Og hvorfor?

Jeg vil beskrive denne tilstand som *ude*. Det var en benhård periode for alle: Personale, forældre, bestyrelse, ledelse. Forhåbentlig ikke så meget for børnene, men de har jo desværre ikke kunnet undgå at fornemme, at der var noget, der vibrerede. Men det var også en nødvendig periode. *Ude*-perioden var nemlig nødvendig for at kunne komme *hjem* igen. Sådan er i dannelsesromanen. Og sådan var det også på Vejrumbro Fri.

Sensommeren og efteråret er så gået med at få samlet sammen, få samlet op og få samling på tropperne. Sensommeren og efteråret er gået med at finde *hjem* igen. Finde hjem til ro og harmoni. Ikke den samme ro og harmoni. For naturligvis har alle lært noget af at være ude. V skal have lært noget af at være ude. Så nu er det en ny og faktisk bedre ro og harmoni. En klogere og mere funderet ro og harmoni. En dybere og mere rodfæstet ro og harmoni. *Hjem*.

Så år 2016 på Vejrumbro Fri: *Hjem-ude-hjem!* Med nødvendighed.

Måske kan nogle af jer slet ikke genkende det, jeg beretter. Og det var jo heller ikke alle steder i huset, at det mærkedes lige meget. Faktisk håber jeg, at så mange som muligt af jer tænker: "Hvad snakker han om? Det opdagede vi slet ikke!"

Når jeg står her og beskriver hjem-ude-hjem-strukturen osv., så er det naturligvis ikke noget, jeg kunne se, mens vi var midt i det. Det er kun, fordi vi nu skriver ultimo marts 2017, at jeg kan skue ud over 2016 og analysere og være bagklog. Jeg skal være den første til at indrømme, at der var mange gange i løbet af 2016, hvor jeg ikke kunne analysere og ikke var bagklog ... eller "forklog" ... eller spor klog overhovedet. Der har været masser af gange, hvor jeg har været i tvivl. I tvivl om konkrete initiativer og handlinger: Hvad skulle jeg overhovedet gøre. I tvivl om mine egne evner. I tvivl om, hvorvidt det hele ville lykkes ... engang. I tvivl om, hvorvidt det var det hele værd. At jeg står her og aflægger beretning for 2016 fortæller meget om, hvor gode kræfter, der er på det her sted. Selv da det så allersværest ud, blev der knoklet, så driften blev sikret alle steder i huset. At jeg står her i dag, vidner også om: Ja, det lykkedes! Ja, det var det hele værd!

Personale

Med sådan et år, som jeg lige har beskrevet, kan det ikke undgås, at der er udskiftning i personalegruppen. Nogle udskiftninger afstedkommer ballade, Noget ballade afstedkommer udskiftninger. Og noget har slet ikke noget med noget som helst at gøre og er bare naturlige udskiftninger. Jeg vil kun nævne udskiftninger blandt det fastansatte personale.

I 2016 sagde vi farvel til følgende:

- I februar sagde vi farvel til Flemming som pædagog og afdelingsleder af den pædagogiske afdeling.
- I februar sagde vi også farvel til René som pædagogmedhjælper.
- I juni sagde vi farvel til Andreas som pædagog.
- Og i august sagde vi farvel til Pia som pædagogmedhjælper.

Farvellerne gav så mulighed for en række goddager.

- I juni sagde vi goddag til Maja som afdelingsleder for pædagogisk afdeling. Maja har her – inden det første år er gået – vist stort overblik, handlekraft, og lederevner. Hun er en samlende kraft og fremragende samarbejdspartner.
- I august lykkedes det os endelig af fastansætte Mia som pædagog efter en tid med tidsbegrænset ansættelse. Og det er vi rigtig glade for! Blandt mange andre ting er Mia med til at sikre stabilitet og kvalitet i hverdagen for de mindste i vuggestuen.
- I august lykkedes det også at gaffe Merete som fastansat pædagog – efter at hun gennem årene har været forbi i kortere vikariater. Det er vi også glade for. Merete er fuld af liv og har altid et skarpt og kvalificeret blik på det, der sker.
- I august lykkedes det endvidere at ansætte Max som pædagogmedhjælper. Det er vi også rigtig glade for, idet han – ud over sit vindende væsen – på sin egen stilfærdige måde får samlet rigtig mange børn omkring sig i spændende aktiviteter.
- Ovennævnte fire – Maja, Mia, Merete og Max – kaldes også i daglig tale for M-gruppen! 😊
- Og hvis nogen så har opdaget, at René er her igen, selvom vi sagde farvel til ham i februar

2016, skyldes det, at han i efteråret kom tilbage fra sit guide-eventyr og derfor er ansat, indtil Simone kommer tilbage fra sin barsel i august. Og ham er vi faktisk også glade for – af alle mulige åbenlyse grunde.

Økonomi

Som en del af beretningen skal jeg forholde mig til økonomi. Lene kommer til at fremlægge regnskabet senere. Men jeg kan ikke komme uden om at nævne, at vi kommer ud af 2016 med et mindre underskud på ca. 79.000 kr. Lene kommer til at forklare det mere teknisk, hvorfor vi kommer ud på den måde – det er noget med periodiseringer, afskrivninger, feriepengeforpligtigelser og udbetaling af ekstra løn.

Trods underskud for første gang i 5 år har jeg helt og aldeles ro i min mave. Og det har jeg af to grunde: Den første er, at Lene har ro i sin mave. Det hjælper altid. Den anden er, at uanset, om jeg kigger bagud eller fremad, så ser det faktisk rigtig fint ud.

Vejrumbro Fri er byens sted. Ingen tvivl om det. Vi skal altid have plads til de børn, der bor i Vejrumbro og omegn. Det står simpelthen i vores ventelistepolitik. Så hvis der er familier, der flytter til Vejrumbro og omegn, finder vi en plads til børnene på Vejrumbro Fri.

Men også forældre uden for Vejrumbro, som ikke nødvendigvis har nogen tilknytning til vores lokalområde, har fået øjnene op for vores lille guldæg her i byen. Der kommer i stadig stigende grad børn udefra. Lidt i vuggestuen, flere i børnehaven og faktisk en del i skolen. Alene i den helt korte fortid – i de første tre måneder af 2017 – har vi modtaget tre børn i børnehaven og tre børn i skolen, som kommer uden for vores lokalområde. Og vi får hele tiden nye henvendelser med nye interesserede forældre, der ønsker at flytte deres børn til Vejrumbro Fri – i øjeblikket faktisk næsten hver uge.

Og hvorfor gør vi det? Det gør vi, fordi vi efterhånden har så stærkt et brand, at det når helt til Vinkel, Ørum, Tapdrup, Viborg osv. Og det har vi på trods af vores lille *ude-forløb* i foråret 2016, der – når alt kommer til alt – kun er et lille komma på nogen få måneder i Vejrumbro Fris historie. Og det er ikke bare noget, jeg slynger ud. For hver gang, jeg bliver kontaktet af interesserede nye forældre, spørger jeg, hvorfor de henvender sig til os. Og så fortæller de altid, at de har hørt om Vejrumbro Fri fra venner, kolleger eller bekendte, som har børn i vuggestue, børnehave eller skole – og som fortæller, hvor fantastisk et sted Vejrumbro Fri er.

Og det er faktisk der, jeg har lyst til at slutte beretningen for 2016. Ikke *ude*, men *hjemme*. Hjemme der, hvor Vejrumbro Fri er allerbedst. Hjemme i *Trivsel, Udvikling og Fællesskab*. Hjemme, hvor ... *alle børn hver eneste dag har lyst til at møde op og være, lege og lære*. Dét er Vejrumbro Fri, når vi er hjemme. Og det er vi nu ... igen. Det kan og skal vi være stolte af. Og det skal vi værne om!

Afrunding

Jeg vil gerne uofficielt – for det officielle er ikke mit bord, og det kommer senere – sige tusind mange tak for samarbejdet til Dorthe Boldrup, Lene Hansen, Pernille Lauritsen og Claus Bo, der om få minutter ikke længere er en del af bestyrelsen for Vejrumbro Fri. I har gjort et kæmpe stykke arbejde! Jeg har været rigtig glad for samarbejdet, drøftelserne, op- og nedturene og opbakningen. I vil blive savnet i bestyrelsesarbejdet!

Allan Boeskov

Leder af Vejrumbro Fri